

Hydrangea quercifolia 'Tennessee Clone'

hortensja dębolistna 'Tennessee Clone'

Synonim łaciński: *Hydrangea quercifolia* 'Tennessee'

W uprawie znajdują się prawdopodobnie 2-3 różne klony pod nazwą 'Tennessee Clone'. Ta belgijska odmiana została wybrana spośród siewek uzyskanych z nasion zebranych w Tennessee przez Jelenę de Belder (i jej rodzinę) z Arboretum Kalmthout i wprowadzona do handlu w 1974 roku. Krzewy rosną dość intensywnie, silniej od innych odmian hortensji dębolistnych, dorastają do wysokości 1,8-2,5 m, przyrastając rocznie około 20-25 cm, są rozłożyste, a starsze okazy zwykle szersze niż wyższe. Liście duże, klapowane, zielone, z lekkim połyskiem, spodem filcowato owłosione, jesienią przebarwiają się na pomarańczowo, czerwono i fioletowo, opadają na zimę. Kwitnienie trwa od lipca do września i jest obfite. Kwiatostany to duże, stożkowate, wydłużone wiechy, długości nawet do 25-30 cm, przy szerokości 10-20 cm, delikatnie pachnące. Złożone są z dużej liczby kwiatów płodnych, skupionych gęsto w części środkowej, które najpierw są białe z odcieniem bladozielonym, a dojrzałe stają się ciemnozielone. Kwiaty sterylne złożone są z 4(5) płatków osadzonych na długich ogonkach, nie zakrywają kwiatów płodnych, lecz rozproszone luźno je otaczają. Rozkwitając są białokremowe, a dojrzałe najpierw jasnoróżowe, potem miedzianoczerwone, a późną jesienią i zimą są suche, rdzawobrazowe. W przeciwieństwie do *H. macrophylla* barwa kwiatów nie zmienia się w zależności od pH gleby. Pod ciężarem dużych kwiatostanów gałęzie często wyginają się, dlatego można zastosować podpory ogrodnicze lub zaakceptować przewisające wiechy. Odmiana należy do łatwych w uprawie, rzadko porażana jest przez choroby i szkodniki. Nie wymaga cięcia pędów, usuwa się jedynie kwiatostany stare, zaraz po kwitnieniu lub wczesną wiosną. Preferuje stanowiska półcieniste, toleruje silne nasłonecznienie. Lubi gleby przepuszczalne, stale umiarkowanie wilgotne. Toleruje podłoża od lekko kwaśnych do obojętnych (pH 6,5-7,3), nie jest w pełni mrozoodporna (strefa 6), dlatego wskazane są dla niej miejsca osłonięte. Walory tej odmiany to duże kwiatostany, liście przebarwiające się jesienią i dekoracyjne zimą pędy. Nadaje się do ogrodów przydomowych, parków naturalistycznych, do sadzenia na skarpach i obrzeżach dużych grup drzew. Jesienią ciemne czerwienie i fioleły liści dobrze komponują się z barwami klonów japońskich, ale można je też łączyć się z *H. paniculata* i *H. macrophylla*. Ozdobne, jesienne liście są też dobrym kontrastem dla dębów i sosen, z którymi to gatunkami hortensja dębolistna rośnie w naturze. Kwiatostany nadają się na świeże i suche kompozycje.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Jelena i Robert de Belder Belgia; wprowadzenie do handlu: Louisiana Nursery / Arboretum Kalmthout 1974 USA
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
	białe
	kremowe
pora kwitnienia	wrzesień
	sierpień
	lipiec
nastonecznienie	stanowisko słoneczne
	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne
	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	próchniczna
	przeziębna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł
	ozdobne z kwiatów
	ozdobne pędy
	ładne jesienne zabarwienie
zastosowanie	w grupach
	suche bukiety
	kwiaty cięte
	rabaty
	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	szpaler
parki	
	ogrody przydomowe
strefa	6b



autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Hydrangea quercifolia* 'Tennessee Clone' w Polsce

WAŻYŃSCY Szkółki Roślin Ozdobnych